

[Himmelstrup.]

Varearten? og flere saadanne Spørgsmaal. Er det alene Ministeren og hans Embedsmænd, der bestemmer det? Det er i hvert Fald ikke Rigsdagen, der har med det at gøre. Jeg ved ikke af, at vi nogen Sinde her i Rigsdagen har faaet nogen som helst Oplysning om dette, og heller ikke i det udenrigspolitiske Nævn har Ministeren nogen Sinde givet Oplysning om det.

Ministeren nævnte — det kan jeg vel nok sige — paa et Møde i Januar i det udenrigspolitiske Nævn, at vore Indkøb i 1938 — det kan man ogsaa se af den officielle Statistik — maalt i Kroner er gaaet tilbage i Sammenligning med 1937, og at vor Eksport i Virkeligheden er gaaet frem, ogsaa maalt i Kroner. Men denne Forringelse — ud fra et engelsk Synspunkt — i Handelsmellemværendet mellem Danmark og England skyldtes i Virkeligheden mindre selve Varekvantiteterne end Prisbevægelsen mellem Varerne.

Det er dette Spørgsmaal, jeg gerne vil bede den højtærede Udenrigsminister bevare, idet det dog er af Interesse for Rigsdagen at vide, hvilke Forpligtelser Danmark i Virkeligheden har paataget sig over for England. Det er saa meget mere nødvendigt at faa det klaret, som den højtærede Udenrigsminister — det gælder i øvrigt ogsaa den højtærede Landbrugsminister —, naar Spørgsmaalet om den dansk-tyske Samhandel kommer til Diskussion, over for de Krav, der stilles fra anden Side om en Udvidelse af denne Samhandel, altid henviser til Forholdet til England og til de Forpligtelser, Danmark i saa Henseende har paataget sig. Saafremt den højtærede Minister ikke mener at kunne give en saadan Redegørelse her i Salen, vil jeg tillade mig at foreslaa, at denne Konvention henvises til en kort Behandling i et Udvalg, hvor vi da kan faa disse Oplysninger.

Drachmann: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale selve Forslaget. Jeg har vel Lov til at sige, at der ikke er andet at gøre, idet det er en automatisk Følge af en mellem det engelske Rige og De forenede Stater afsluttet Handelstraktat. Paa den anden Side giver det mig Lejlighed til at pege paa, hvor let det er under de forhaandenværende handelspolitiske Forhold at blive draget ind i Systemer, hvor man egentlig ikke hører hjemme. Nu tror og haaber jeg ikke, at der kan være noget Risikomoment i denne Sag — det skulde da være det, at De forenede Staters Skinkeeksport til England blev af-

gørende forøget. Som det ligger, er der altsaa ikke andet for end at tiltræde denne Ordning; vi maa saa haabe, at det ikke gaar ud over danske Interesser.

Jeg er uenig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, naar han siger, at vi ofte drøfter de handelspolitiske Forhold. Jeg synes netop, at vi drøfter dem saa forfærdelig sjældent, i alt Fald — nu kommer det vigtigste — med Udsigt til at faa nogen Indflydelse fra Rigsdagens Side. Jeg kan i og for sig slutte mig til det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Opfordring til den højtærede Minister — maaske ud fra en noget anden Bedømmelse af det dansk-tyske Samhandelsforhold — om at give nærmere Oplysning om vore Forpligtelser over for England. Baade det dansk-tyske og det dansk-engelske Handelsforhold, begge saa vitalt afgørende for Landet, er jo i og for sig unddraget Rigsdagens Indflydelse. Jeg vil ikke dermed sige, at det ikke varetages godt af de bestaaende Forhandlingsorganer med de faste Embedsmandsudvalg og Erhvervsforhandlingerne, men jeg har ofte gjort mig til Talsmand for og vil gøre det igen, at Rigsdagen dog fik lidt Medindflydelse og dermed Medansvar og navnlig Indsigt i disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup lagde Vægten paa, at man fra Regeringens Side, naar Talen er om de dansk-tyske Handelsforhold, fører de engelske Interesser frem. Her tror jeg i og for sig, man maa sige, at Regeringens Advarsler er paa deres Plads. Jeg tror, at den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Meningsfæller navnlig inden for visse Dele af Landbruget gør gældende med Hensyn til de ubegrænsede Muligheders Land sydpaa, er lidet holdbar. Vi skal holde vore Forpligtelser baade mod Vest og mod Syd, og det kan ikke være anderledes, end at det ene i det givne Øjeblik maa komme til at kollidere med det andet. Netop for at faa Klarhed tilvejebragt vil jeg altsaa slutte mig til det ærede Medlems Henstilling til Ministeren. Jeg antager ikke, Ministeren har noget imod at give en saadan Redegørelse i et Udvalg. Om vi senere hen her i Rigsdagen kommer tilbage til en automatisk Forlængelse af det dansk-engelske Handelsforhold, ved jeg jo ikke, men jeg kunde tænke mig, at et og andet gjorde, at Situationen næppe er saa god, som den har været. Den højtærede Finansministers Bemærkninger i Gaar om Konjunkturbedømmelsen af Landbruget viste jo ogsaa, at den Betragtning, jeg her fremsætter, maaske er saare velbegrundet.